

HET JUNGELMONSTER

Geschreven door Patricia van den Blink - Crolla

ROLVERDELING

David: Een jongen van 8 jaar.	Leo de Leeuw
Jessica: De zus van David en is 11	Verteller
Aap Appie	Betsy Beer
Aap Ali	

Scène 1

(Op toneel: Verteller, Jessica en David)

Verteller:

Jessica en David zijn met hun vader op Safari. Het is erg heet. Eerst heeft het drietal uren in een jeep rondgetoerd. Ze hebben heel veel wilde dieren gezien. Tijdens hun lunchpauze valt hun vader in slaap. J en D gaan een wandelingetje maken. Het mag natuurlijk niet van pappa, want het is heel gevaarlijk met al die wilde dieren. Zelf het verhaal van het verschrikkelijke Junglemonster dat hier ergens moet wonen, schrikt hun niet af. In tegendeel. Het lijkt hun heel gaaf om eens zo'n monster te zien.

Tijdens hun wandeling raken ze de weg kwijt. Als Jessica het in de gaten heeft, is het al te laat. Ze kunnen de weg niet meer terugvinden. Na lang in de hitte rondgedwaald te hebben gaan ze rusten. Moe gaan ze zitten.

(Verteller verlaat het toneel.)

David *(zuchtend):*

Ik kan niet meer!

(Hij neemt een slok uit zijn veldfles.

Jessica doet een paar druppels water van haar fles op haar hand en veegt het over haar bezweten voorhoofd.)

Jessica:

We kunnen niet te lang rusten. We moeten voor het donker terug zijn.

David:

Weet jij dan waar we zijn?

(Jessica knikt overdreven.)

Jessica:

Ja hoor! We zijn er bijna.

David:

Ja , ja! Dat zei je eerst ook al. Twee uur geleden, Een uur geleden! Volgens mij zijn we verdwaald!

Jessica :

Wel nee! We zijn er bijna.

David:

Maar ik wil hier niet blijven slapen hoor. Al die wilde dieren!
(Hij kijkt zoekend om zich heen.)

Jessica:

Je bent toch niet bang?

David stoer:

Ik bang? Ben je gek of zo?

(Ze horen plotseling een geluid en springen op.)

David:

Wat was dat?

Jessica:

Ach, niks,joh. Heb je honger?

(Jessica haalt wat lekkers uit haar rugzak en deelt het met David)

(Plotseling rent er achter hun een aap. (aap Appie)Dat is te zien door het publiek maar niet door J en D.

Beiden vallen van schrik languit op de grond. Ze kijken achter om maar zien niks.)

David stotterend:

Wat, wat was dat?

(David vraagt aan de kinderen of zij wat gezien hebben. En speelt in op het antwoord dat ze krijgen. Maar hij laat merken met handbewegingen dat hij er niks van gelooft en gaat weer zitten.)

Jessica:

David, tegen wie zit jij nou te praten?

David:

(Kijkt in het publiek.)

Oh, niks bijzonders. Een paar junglekabouters.

(Ze gaan weer eten. Dan rent de aap opnieuw over het toneel. En weer schrikken de kinderen.)

David:

Misschien was het wel het Junglemonster?

Jessica lacht:

Dat geloof je toch niet? Het Junglemonster bestaat toch niet.

David:

Pappa heeft het toch vertelt?

Junglemonsters bestaan toch niet, hè kinderen. Of wel?

Jessica:

Waren dat weer je junglekabouters?

David knikt.:

Misschien kunnen wij het Junglemonster te vinden. Als we hem vangen, dan verkopen we hem voor heel veel geld!

Jessica:

Wat jij wilt.

(Jessica en David lopen over het toneel. Ze zoeken het Junglemonster. Plotseling blijft Jessica staan.)

Jessica:

Kijk, een hol! Zou daar het Junglemonster in wonen?

David:

Dat zou gaaf zijn, zeg! Stel je voor: een echt Junglemonster! Wat zullen ze op school jaloers zijn als ik dat vertel! *(schreeuwend)* Kom maar op jij vervelend beest! Jessica maakt gehakt van je!

(Hij wijst daarbij naar Jessica.)

Jessica (boos)

Ben je gek geworden of zo.

(Ze horen geen geluid uit het hol komen)

David :

Kom, laten we voorzichtig gaan kijken.

(Ze sluipen naar binnen. Het hol is leeg. Dan horen ze brullen. Jessica en David schrikken en ze zoeken waar het geluid vandaan komt. Het geluid komt uit het publiek. Er zit een leeuw. De leeuw springt op het toneel. Nu schrikken ze pas goed.)

Leeuw Leo: (Dreigend brullend)

Wie zijn jullie en wat moet dat hier in mijn Jungle?

(De kinderen sidderen van angst.)

Jessica: (bibberend)

Ik ben Jessica: dat is mijn broertje David. Alstublieft meneer de grote leeuw, eet ons niet op!

David:

Nee, ik smaak helemaal niet lekker. Maar als u echt hele grote honger hebt, dan mag u wel een stukje van Jessica: proberen, hoewel zij ligt misschien toch wat zwaar op de maag.

Jessica: (geïrriteerd)

Doe normaal, man!

(Jessica en David zitten afwachgend op de grond.)

Leo de Leeuw brult van het lachen.:

ha, ha, jullie opeten? Daar heb ik toch nooit genoeg aan. Trouwens, ik ben eigenlijk een heel vriendelijke leeuw. Maar niet verder vertellen, dat is slecht voor mijn imago. Noem mij maar Leo. Maar wat komen jullie hier doen? Zo vaak komen hier geen mensen. En zeker niet zo gebleekt als jullie.

David:

Dat beest praat!

Leo:

Ja, jullie toch ook. En trouwens, als ik niet kon praten, dan zou dit toneelstuk wel heel moeilijk te volgen zijn, he! Maar vertel: wat doen jullie hier?

Jessica::

We zijn verdwaald!

David:

En op zoek naar het Junglemonster.

Leo :

Ik begrijp het! Wij zoeken hem ook al lang.

(Enkele dieren hebben zich intussen verzameld. Dit kunnen kinderen zijn ,verkleed als dieren. Ze gaan rondom Leo zitten.)

Leo:

Onderdanen. Jullie weten dat onze mooie Jungle bedreigd wordt door een eng monster.

(De dieren bevestigen de angst door hard te knikken.)

Leo:

Niet dat ik bang voor hem ben!*(Leo kijkt heel stoer)* Maar ik moet toegeven dat er 's nachts akelige dingen gebeuren. Er worden hollen vernield, bomen worden omgeduwd en eten verdwijnt op mysterieuze wijze. Dit moet stoppen, zodat er weer rust in de tent, eh, ik bedoel in de Jungle komt. MIJN JUNGLE!

(Plotseling horen ze lawaai. Iedereen schrikt heel erg. Aap Appie komt het toneel op gerend. In zijn armen heeft hij eten.)

Leo:

Appie, wat heb je een haast. (*dan heel boos*)En wat doe je met mijn eten?! Jij bent het Junglemonster!

Appie: *(Hij laat al het eten vallen en schudt hard zijn hoofd)*

Nee, nee, echt niet!

Leo:

Maar jij hebt mijn eten!

Jessica.:

Ik geloof niet dat hij het enge Junglemonster is! Hij ziet er veel te lief uit om een Junglemonster te zijn.

Leo :

Hoe kom jij dan aan het eten?

Appie:

Gevonden. Ik hoorde vannacht een vreselijke brul. Ik had me verstopt want het was super eng! Ik verstopte mijn hoofd helemaal zo....(verstopt zijn gezicht met zijn armen of handen) En toen was het weg en vond ik dit eten.

Leo:

Dan moet er een andere dader zijn. Laten we met zijn allen het Junglemonster vangen.

(Iedereen verlaat het toneel.)

Scène 2:

(Op toneel: Leo, Jessica David enkele dieren. Een van hen is Betsy.)

Leo:

Iemand van jullie is misschien het junglemonster.
(Leo kijkt ernstig in ieders ogen.)

Jij, Betsy Beer, ben jij soms het Junglemonster?

Betsy:

Nee, Leo. Ik ben het niet.

Leo:

En jij ? En jij en jij?

(Hij kijkt iedereen een voor een aan. Iedereen schudt hard van niet.)

Leo zegt tegen de dieren:

Dan moeten we maar op zoek gaan naar het echte Junglemonster.
(tegen de kinderen) Als we het Junglemonster ontmaskerd hebben, zal ik jullie veilig thuisbrengen.

Leo:

Hoe gaan we dat Junglemonster vangen. Heeft iemand een idee?

Jessica:;

We kunnen zijn sporen volgen?

David:

of zijn uitwerpselen. Lekker verse junglemonsterpoep.

Jessica::

Getverderrie David. Dat is toch ransig?

David:

Maar wel doeltreffend! Ik heb eens op t.v. gezien...

Jessica::

ophouden, David. Zo is het wel genoeg!

Betsy:

Laten we hem lokken met een lokaas.

Leo:

Te gevaarlijk!

David:

Of laten we eten ergens neer leggen.

Jessica:

Laten we een diepe kuil graven. Daaroverheen leggen we stro. En daaroverheen leggen we lekker eten.

David:

Waarom eten?

Jessica::

Het Junglemonster steelt altijd eten. Hij probeert dat eten natuurlijk ook te pakken. En dan...

David:

En dan valt hij in de kuil en dan hebben wij gewonnen. (*overdrijft met juichen*)

Leo:

Stil! Misschien luistert hij wel mee. (*kijkt om zich heen*) Ik denk dat we maar een kuil moeten graven. Jullie helpen allemaal mee. (**Alternatief voor een kuil kan ook een put zijn.*)

*(Iedereen helpt te graven. * alternatief : put bouwen.
Als de kuil gegraven is:)*

Leo:

Ziezo. En nu maar wachten. Laten we maar gaan slapen want het is al laat.

(Iedereen gaat slapen)

Verteller:

Het is nacht. Alle dieren en ook J en D slapen, tenminste zo lijkt het. Het is rustig in de jungle. Misschien iets te rustig?

(Plotseling klinkt er gekraak en een harde schreeuw. Iedereen springt op.en kijkt verschrikt om zich heen.)

David:

Hoorden jullie dat?

Aap Appie: (angstig)

Dat was het monster, dat was het Junglemonster!

Leo :

Hij moet in de kuil gevallen zijn. Laten we gaan kijken.

(Iedereen rent naar de plaats waar ze de kuil gegraven hebben. Nieuwsgierig kijken ze wat erin zit.)

Aap Appie:: (zeer verbaasd)

Is dat het Junglemonster?

(Iedereen kijkt elkaar verbaasd aan.)

Leo de Leeuw::

Het ziet er wel raar uit!

Haal er maar uit. Maar oppassen! . Misschien is het toch gevaarlijk.

Aap Appie:

Dat is wel zwaar. Dat lukt ons nooit! En misschien bijt hij wel.

Jessica.:

David, haal je touw uit je rugzak en gooi hem naar beneden.

(David haalt het touw uit zijn rugzak en gooit het in z'n geheel in de kuil.)

Jessica: (geërgerd)

Wat doe je nou, kluns!

David:

Ja maar, je zei toch...

Jessica: (nog meer geërgerd)

Ja, maar toch niet helemaal!

(Vanuit de kuil wordt het touw door een onbekende teruggegooid.)

David:

Dank u!

Onbekende in de kuil:

Geen dank!

(Jessica: gooit nu een gedeelte naar beneden een meisjesaap met lange wilde haren klimt eruit.)

Leo: *Kijk een aap. Zo! Dus jij bent diegene die onze jungle zo onveilig maakt...*

(Iedereen gaat om haar heen staan. Aap 2 kijkt om zich heen. Ze geeft een brul en zwaait met haar armen. Iedereen schrikt en springt naar achter.)

Leo:

Het lijkt mij duidelijk. Zij moet het Junglemonster zijn.

Jessica:

Dat is toch geen monster! Het is een meisjesaap. Kijk nou dat rare haar!

(Iedereen begint de aap uit te lachen. Behalve Appie lacht niet.)

Betsy Beer:

Haar kapper was zeker op vakantie. Ze ziet er echt niet uit.

(Weer lacht iedereen hem uit. Dan begint de aap te huilen. Iedereen is stil. Ze krijgen medelijden met haar.)

David:

Niet huilen, joh! We hebben allemaal wel een bad hair dag. Kijk nou naar Jessica. Zij ziet er zo vaak niet uit met zijn kapsel.

(Plagend wrijft hij het hoofd van Jessica. Jessica wordt boos en slaat hem van zich af.)

Jessica:

Ga een leven zoeken!

Aap 2 is Ali :

Vroeger woonde ik in het dorp bij andere apen. Maar daar werd ik ook altijd geplaagd. Ik hoorde er gewoon niet bij omdat ik er anders uit zie.

Leo:

En toen ben je hier in de Jungle gekomen. *(Ali knikt.)*

Ali:

Ja, maar dat kwam omdat de mensen me wilden vangen .

(Aap Appie komt erbij.)

Appie:

Maar ik vindt je erg mooi met dat haar. *(hij klinkt erg verliefd)* Eigenlijk vind ik je hartstikke mooi. Het is zo...apart. Daar hou ik wel van.

David:

Volgens mij is Appie een beetje hotel de botel!

Leo:

Hotel de wat????

Ali:

Echt waar?

(Appie knikt en slaat een arm om haar heen.)

Appie:

Wil je met me?

(Aap Ali knikt ook heel verliefd.)

Ali:

Ik wil heel graag! *(Ze gaan zoenen en iedereen juicht.)*

Leo:

Dat is dan mooi! We hoeven niet meer bang te zijn voor het Junglemonster en ik ben weer heer en meester hier!

Leo:

Dat is dan mooi! We hoeven niet meer bang te zijn voor het Junglemonster en ik ben weer heer en meester hier!

Ali: (ze schrikt)I

Is hier een Junglemonster?

Leo:

Jij bent dat toch?

Ali: (schudt hoofd) :

Nee, ik ben Ali Aap. Geen Junglemonster.

(Plotseling horen ze angstaanjagend gebrul.)

Leo:

Dat lijkt op het Junglemonster. Maar hij klinkt wel anders. Hij moet hier nog ergens zijn.

Appie:

Ik ben niet bang! Ik zal dat stomme beest wel eens een lesje leren.

(Hij verdwijnt van het toneel.)

Ali:

Kom terug! Het is gevaarlijk.

(Ze rent achter Appie aan en verdwijnt ook van het toneel.)

David

Nu moeten we weer iets nieuws verzinnen. En vlug ook, want ik wil nu eindelijk wel eens naar huis.

(Iedereen denkt na David loopt op en neer.)

Jessica:

Wat doe je?

David:

ik denk na.

Jessica: :

Oh, je ijsbeert!

(David kijkt geschrokken om zich heen.)

David:

Zijn hier ijsberen?

(Hij kijkt in het publiek.)

David:

Ik zie geen ijsberen. Alleen een stel Oerwoudfreaks.

(Jessica ergert zich aan het gedrag van David. Ze loopt ook op en neer.)

.

David zegt tegen het publiek:

Kijk, oerwoudfreaks, Jessica beert ook ijs.

(Zonder dat Jessica: het merkt loopt David achter hem aan. Na een paar keer op en neer gelopen te hebben, stopt Jessica plotseling en David botst tegen haar aan en valt lang uit op de grond. Jessica kijkt hem boos aan.)

Jessica:

Wat ben je toch aan het doen, David?

David (lachend):

Nu beren we samen ijs.

Jessica boos:

Hou nou eens op met dat kinderachtig gedoe!!!!

(Een grote brul klinkt! Het is Leo.)

Leo:

Allebei ophouden!!!

David:

Ja maar zij begon...

(Jessica wil weer iets terugzeggen als Appie weer het toneel oprent. Op zijn hoofd zit een wond.)

Appie heel geschrokken:

Ali: ze...ze...ze is...(stotterend)

Leo:

Wat is er met Ali.

(Leo, Jessica en David gaan om Appie heen staan. Maar zo, dat het publiek iedereen nog kan zien.)

Jessica:

Waar is Ali?

Appie:

Ze is weg. Het Junglemonster heeft haar ontvoerd!!!!

Leo:

Ontvoerd? Maar dat is verschrikkelijk!

Jessica:

Appie, wat is er precies gebeurd?

Appie:

Ali was mij toch achterna gekomen? Ik wilde dat monster te vangen.
Ali wilde me tegenhouden. Plotseling stond een GROOT ENG HARIG, HAD IK AL ENG GEZEGD?

(De anderen knikken.)

Appie: (overdreven)

Ik voelde dat ik moest vechten voor mijn leven. Het monster wilde ons vast verscheuren...Ik pakte een stok en wilde hem helemaal afranselen.

David:

En toen heeft hij jou afgeranseld!

Appie:

Nee. Toen viel ik over een boomstronk en bezerde mijn hoofd. *(hij wijst naar de pleisters)*
Maar ik verzeker je, anders had ik hem helemaal tot moes geslagen!

Leo:

En Ali ?

Appie:

Ik was even bewusteloos. En toen ik wakker werd, was Ali verdwenen. Ze moet ontvoerd zijn door die gluiperd.

Jessica:

Maar die wond moet verzorgd worden *(Ze pakt haar rugzak en grabbelt erin. Maar haalt eerst heel veel lege papiertjes van koekjes eruit. Lege verpakkingen enz.)*

Jessica(boos):

David! Heb jij ook al die koekjes opgegeten?

David:

Ja, maar ik had een beetje honger!*(Wrijft over zijn buik)*

Jessica:

Maar dat was onze hele voorraad!

David:

Ach Jessica, je moet het zo zien. Wat ik in mijn buik heb, hoef jij niet meer te dragen...

Jessica:

Wat ben jij toch een... Ach, laat ook maar. (Ze haalt een pleister en jodium uit de rugzak)
Appie, ik doe wat jodium erop en kan een beetje prikken.

Appie schreeuwt:

Nee!!! Ik wil geen prik!

Jessica:

Ik bedoel geen echte prik, maar als ik deze jodium erop doe, kan het een beetje pijn doen.

Appie:

oh, een alsof prik.

Jessica knikt:

Ja, zoiets.

(Appie doet zijn ogen stijfdicht en begint al te kermen, voordat Jessica iets heeft gedaan .)

Appie:

Au! Au!Au!

Jessica:

Sta stil! Ik heb nog niks gedaan.

Jessica doet wat jodium erop. Appie merkt het niet want hij heeft zijn ogen nog stijf dicht.

Appie:

Wanneer komt de alsof prik?

Jessica:

Ik ben al klaar.

(Jessica plakt de pleister op de wond.)

Jessica:

Je bent klaar. Goed dat ik heb opgelet bij de EHBO les.

Leo:

Wat is dat, EHBO les?

Jessica:

Bij EHBO les leer je hoe je iemand moet helpen als hij gewond is.

David:

Dan komt Jessica aangerent en die helpt je dan je botten weer te lijmen of blaast heel met veel lucht al het water weer uit je lichaam. Goed is ze ,hè?

Leo:

Dat klinkt nogal ernstig. *(Hoofdschuddend)* Jullie mensen zijn toch vreemde wezens.

Appie:

Maar wat doen we met dat Junglemonster. Ik wil toch mijn Ali terug.

Leo:

Tja. Daar zullen we nog iets op moeten verzinnen.

Verteller:

Appie is vreselijk verdrietig. Nu heeft hij een geweldig mooie vriendinnetje gevonden en nu is ze zo maar meegenomen door zo'n eng monster. Leo, en Jessica proberen hem een beetje te troosten en moed in te spreken. Het zal toch wel allemaal goed komen?

(Verteller verlaat toneel)

(Appie zit op de grond. Houd zijn handen voor zijn gezicht en huilt.)

Appie:

Ik zal mijn lieve Ali vast nooit meer zien. Whaaaa.....whaaaa En we hadden het zo goed samen!

David:

Maar jullie kenden elkaar nog maar net?!

Jessica geïrriteerd:

David, wat ben je toch weer vervelend. Je ziet toch, dat hij verdrietig is. Dat begrijp je toch. Hij is verliefd.

David:

Nee, dat begrijp ik niet. Wie wordt er nu verliefd? Meisjes, ik moet er niks van hebben, bleh... Ze willen alleen maar kusjes geven en aan een handje lopen. Dat kleffe gedoe. Bah, niks voor mij!

(Appie begint nu hard te huilen.)

Jessica:

Zie je nu wat je gedaan hebt? (Ze legt een arm om de schouder van Appie.)

Leo:

We moeten Ali terugvinden. Appie, waar heb je Ali voor het laatst gezien?

Appie na snikkend:

daarginds bij de bessenstruik. Toen Ali mij gevonden had, wilde ze me tegenhouden. Daarna ging ze besjes voor me plukken. Die vind ik zo lekker. En plotseling stond dat...dat... grote wezen daar voor me. Ik schrok me het apenzuur!

Jessica:

En hoe zag hij eruit?

Appie:

Hij was wel zooo groot. *(springt en reikt met hand naar boven)*

Hij had een hele gekke kokosnoot op zijn hoofd en had op zijn gezicht allemaal haren, maar ook niet overal. Hij leek eigenlijk een beetje op hun daar*(Wijst naar Jessica en David)* Maar hij keek heel eng uit zijn ogen. En hij zwaaide met een hele grote stok. Daar schrok ik van en toen...toen viel ik en stootte mijn hoofd. En toen ik wakker werd, was mijn Ali helemaal verdwenen, *(huilend)*

Jessica:

Nou, ik zal dat varkentje wel eens wassen! (wrijft in haar handen)

David:

Zijn hier varkens dan? (kijkt zoekend om zich heen.)

Jessica:

Begin je weer?

David:

t was maar een geintje!

Jessica:

Dom geintje dan. Maar, om verder te gaan...*(ze kijkt even naar David)* Hoe moeten we nu verder?

(Iedereen is even stil en denkt diep na. Jessica loopt nadenkend het toneel heen en weer.)

Appie:

Wat doet ze?

David:

Nou, ze ijsbeert.

Appie:

o ja. Wat is een ijsbeer?

David:

Nou kijk...Dat is net zoiets als Betsy beer, maar dan wit en heel groot.

Appie hoofdschuddend:

En zij doet een witte beer na?Wat zijn mensen toch freaky.

Leo:

Ik zal een paar onderdanen van mij de jungle insturen.

(Hij loopt van het toneel af. Uit het zicht van het publiek.)

David:

Ik heb honger.

Jessica:

Alweer! Je hebt onze hele rantsoen opgevreten.Gierigaard!

David:

Ja maar als ik toch honger heb. Ik ben pas in de puberteit en moet nog groeien.

Jessica:

Nou, dan heb je pech!

David zucht:

vrouwen! Niemand begrijpt me.

Appie:

Ik heb nog wel wat apenootjes voor je.

David:

Jij begrijpt me tenminste. *(hij propt zijn mond vol nootjes.)* heerlijk. Ook wat, Jes?

(Jessica stampst boos op de grond.)

Jessica:

Veelvraat!!!!

David:

Ze zijn echt verrukkelijk, Appie. Waar heb je ze vandaan? Ik wist niet dat in de jungle nootjes groeiden.

Appie:

Dat klopt. Ik heb ze bij de supermarkt 3 zakjes pindanootjes voor de prijs van 2 supervoordelig voor maar €2,75.

David:

Da's zeker voordelig. Heb je nog meer?

Jessica:

Jongens, jullie houden zich niet meer aan de tekst.

David:

Ehmmm.... Goh, wat blijft Leo toch lang weg.

Jessica:

Misschien moeten we hem roepen. *(de spelers roepen Leo. Maar zonder succes.)*

David:

Misschien willen de kinderen mee roepen? *(David moedigt de kinderen aan om mee te roepen.)*

Met z'n allen roepen. Weer zonder succes.

Het wordt doodstil.)

Appie:

Hij komt niet. Hij is vast ontvoerd door...door het junglemonster.

Jessica:

Waar blijft Leo nou toch.

Appie:

ik zei het je toch! Hij is ontvoerd.

Jessica:

Laten we nou niet gelijk het ergste denken.

David:

Nee, misschien is ie wel even uitrusten of zo. Of misschien had ie wel honger. Is hij effe een boterham eten of zo. Of een broodje hamburger..

Appie:

Wat?

David:

Lekker een broodje met heerlijk gehakt en veel ketjup en uitjes. Oh, daar heb ik nu een trek in. Jullie kinderen?

Jessica (geërgerd) :

Oh, het vreetmonster is weer actief! Jij denkt ook alleen maar aan eten.

David:

A man's got to do, what a man's got to do. Of te wel Pak wat je krijgen kan.

Appie:

Ik hoor iets. Er komt iemand aan.

Appie:

Het is...het is...

Alledrie:

Leo

Jessica:

Waar bleef je nou zo lang?

Leo:

Sorry dat ik zo lang weg bleef. Maar ik was op zoek naar mijn onderdanen en...

Appie:

En wat, Leo?

Leo:

Ik kan niemand vinden? Ze zijn allemaal weg? Ik heb overal gezocht. Ik snap er niks van.

Jessica:

Hier is iets goed mis. Eerst verdwijnt Ali en dan die dieren. En niemand weet waar ze zijn.

Appie:

Zie je! Zie je, ik zei het je toch. Het is dat Junglemonster. Hij heeft hun ook ontvoerd.

David:

Maar waarom?

Jessica:

Het moet iets met die legende te maken hebben.

Leo:

Welke legende?

Jessica:

De legende over het Junglemonster dat al heel lang hier moet wonen. Veel dappere mensen hebben geprobeerd hem te zien en te vangen. Maar nooit heeft iemand hun teruggezien. Ze kwamen niet meer terug.

David:

Maar als hij al zo lang hier woont, dan zou Leo hem toch ook ooit gezien moeten hebben. Alleen Appie heeft hem gezien en hoe hij hem beschrijft, lijkt hij niet echt op een monster, meer op een rare snuiter. Een dorpsgek, zo gezegd.

Jessica:

Maar heb jij hem dan nog nooit gezien, Leo?

Leo schudt zijn hoofd:

Nog nooit. Wel vaak gehoord, maar hij is me steeds te snel af. Maar nu is het persoonlijk. Nu heeft hij mijn onderdanen.

Appie:

En mijn Ali.

Jessica:

Wij moeten met z'n vieren dat Junglemonster onschadelijk maken.

(Iedereen knikt eensgezind.)

Jessica:

Leg allemaal een hand op de ander. Of poot, in jullie geval. En zeg me na: EEN VOOR ALLEN, ALLEN VOOR EEN!!! Het betekent: samen sta je sterk.

(Ze doen wat Jessica vraagt Jessica loopt naar het publiek.)

Jessica:

Doen jullie ook mee? EEN VOOR ALLEN, ALLEN VOOR EEN.

(Iedereen zegt het hardop na.)

Jessica:

Dat kan harder! EEN VOOR ALLEN ALLEN VOOR EEN(*Publiek herhalen*)

Jessica:

Nu kan het junglemonster wel inpakken met zoveel kracht!

(Leo geeft een harde brul.)

Scène 3

(Jessica en David zitten op het toneel. Beiden hebben een lange stok die ze met een mes aan het slijpen zijn. Ze maken een speer. Leo staat voor een spiegel zijn manen te kammen. Appie komt het toneel op.)

Appie:

Wat zijn jullie aan het doen?

(Leo kamt/borstelt uitgebreid zijn lange manen.)

Leo:

Het is oorlog! We zullen dat Junglemonster een lesje leren die hij nooit meer zal vergeten.
(Hij vraagt aan Jessica en David): Zitten mijn manen zo wild genoeg? Iedereen moet bang worden als hij mij zo ziet.

Jessica:

Wacht! Zij haalt een pot gel uit zijn tas. Dit is supersterke gel. Smeer er maar in dan ziet het er pas echt gevaarlijk uit.

David:

Heb jij gel bij je?

Jessica:

Natuurlijk! Ik moet er toch netjes uitzien?

(Leo smeert een klodder in zijn manen en laat het alle kanten uit staan. Hij wacht op hun mening. Jessica en David knikken.)

Jessica: Als ik je zo zou tegenkomen, dan zou ik doodsbang voor je zijn.

David:

Jessica is eigenlijk overal bang.

Jessica:

Je overdrijft!

David:

Kijk! Een spin!. Jessica geeft een gil en springt op.

Jessica:

WAAR, WAAR!

David lacht:

Wat zei ik je.

Jessica:

Rotjoch! Leo, laat me je handen, ik bedoel je klauwen eens zien?

Leo

(geeft een aan Jessica.)

Jessica:

Daar kan ook nog wat aan verbeterd worden.

(Ze haalt een nagelvijl uit haar tas en vijlt een voor een de nagels.)

Jessica:

Zo! Die zijn nu vlijmscherp.

David spottend:

Misschien moet ie ook nog wat make-up en parfum op?

(Jessica negeert de opmerking.)

Appie:

Is dit nu allemaal nodig?

Leo:

We gaan jacht maken op dat vervelende beest. Hij zal weten wie hier heer en meester is hier in MIJN jungle. *(Tegen Jessica en David):* Zijn jullie wapens scherp genoeg? *(De kinderen knikken.)*

Appie:

En wat... wat gaan jullie met hem doen als jullie hem eventueel zouden vangen?

Jessica:

Dan maakt Leo gehakt van hem.

David:

Ja, half om half.

Jessica: Mag het een onsje meer zijn?(lachend)

David:

Wat eten we vanavond?

Jessica:

Junglemonsterbiefstuk.

(Allebei lachen ze.)

Leo:

Ik ben klaar. Jullie ook? Dan kunnen we hem opsporen.

(De kinderen pakken hun speren op en lopen het toneel af. Leo gaat stoer achter hun aan. David gaat voorop en speurt met zijn vergrootglas naar voetsporen)

(Verteller komt het toneel op. De kinderen, Leo en Appie blijven zoeken.)

Verteller:

De zoektocht heeft niks opgeleverd. Het valt de anderen op dat Appie zich steeds vreemder gaat gedragen. wat is er toch met Appie aan de hand? Waarom is hij zo zenuwachtig? Hij wil toch ook dat zijn Ali terug komt? Of is er meer aan de hand? *(verteller verlaat toneel)*

Leo:

We hebben overal gezocht, maar nergens kunnen we dat beest vinden.

Appie:

Misschien moeten we maar gewoon afwachten. Misschien komt Ali vanzelf wel weer terug *(Hij doet zenuwachtig)*

Leo:

Wat doe je toch zenuwachtig, Appie.

Appie: Ik doe helemaal niet ze...zenuwachtig.

David: Echt wel!

Appie:

Ik , ik ga even naar huis om te eten. *(Hij verdwijnt van toneel).*

Jessica: Wat is er met hem aan de hand?

David: Hij zal wel weer luddevedu hebben.

Leo:

Ludde wat?

David:

Luddevedu, oftewel liefdesverdriet om zijn Ali.

Leo:

Dat zal dan wel. Maar we moeten iets verzinnen om dat Junglemonster te vangen. Weet je wat? We m nog een val erbij en leggen op beide eten op. Misschien vangen we nu het echte monster..

(De anderen knikken. Ze vinden het een goed plan. Ze gaan direct aan de slag.)

Leo:

zie zo! Dat is klaar en nu maar wachten. Ik ga maar eens een dutje doen. Die zoektocht heeft me erg moegemaakt. *(hij geeuwt)*

Jessica:

Ik ga ook slapen.

David:

Maar ik heb honger!

Jessica:

Tuurlijk! Ga nou maar slapen.

(Ze gaan liggen om te slapen. Leo begint hard te snurken. David kan niet slapen. Hij heeft weer honger. Hij kijkt of de anderen slapen.)

David:

Ik heb toch zo'n honger! En als je honger hebt, dan heb je honger. En als je trek hebt, moet je er wat aan doen.

(Hij sluipt naar een van de vallen en bekijkt het lekkere eten.)

David:

Kijk nou dat lekkere eten liggen. Die lekkere bananen en die lekkere bessen en daar mag ik niet aankomen?*(tegen zichzelf)* Nee, David daar mag jij niet aankomen. Ach een beetje mag toch wel. Eén besje missen ze niet.

(Voorzichtig probeert hij het te pakken. Hij pakt een besje en eet het op)

David:

mmm. Da's lekker. Maar op 1 been kan je niet lopen,hè?! Dus dan nemen we er nog maar 1.
(Weer probeert hij een banaan te pakken, maar leunt te ver naar voren. Hij valt met een gil in de val. De anderen horen en springen op.)

Leo:

We hebben hem!

(Ze rennen naar de val. Jessica staat met de speer boven de val.)

Jessica boos:

David! Wat doe jij daar?

David schreeuwt:

Haal me eruit!

Jessica:

Blijf maar lekker zitten, veelvraat.

David:

Maar ik had zo'n honger. (schreeuwt) HAAL ME ERUIT!

(Ze halen hem eruit.)

Jessica:

Van mij had je erin mogen blijven.

(Plotseling horen ze weer een gil. Er is iemand in een andere val gevallen. Ze rennen ernaar toe. Ze kijken in de val.)

Leo:

Krijg nou wat! Haal maar naar boven.

(Ze halen het 'monster' naar boven.)

David:

Ali, wat doe jij in de val?

Leo

Ik begrijp het. Jij bent ontsnapt.

David:

Of zij is toch het Junglemonster. Ze heeft ons allemaal voor de gek gehouden.

Leo:

Is dat waar, Ali? Is er helemaal geen junglemonster en heb jij dit allemaal verzonnen?

(Ali knikt)

Leo: *.(Hij is kwaad)*

Dat komt je duur te staan

(Ali kijkt angstig.)

Leo:

Geef het nou maar toe, Ali: jij hebt dit allemaal verzonnen.

(Ali kijkt zwijgend naar de grond.)

Leo:

Wie zwijgt, is schuldig. En wie schuldig is, moet gestraft worden!

(Jessica heeft toch medelijden met Ali.)

Jessica:

Vertel nou maar .

Ali:

Het is allemaal mijn schuld. Ik heb alles verzonnen om hier veilig te kunnen blijven. De mensen zoeken mij en als ze denken dat hier een junglemonster woont, dan durven ze hier niet te komen. Dan ben ik veilig.

David:

Maar je had het ons toch kunnen vertellen?

Ali schudt haar hoofd:

Nee, jullie zijn ook mensen. Als jullie weer thuis zijn, dan vertellen jullie over mij en dan komen ze me zoeken en dan nemen ze mij weer gevangen. Ik wil nooit meer gevangen zijn.

David:

Kan je haar niet vergeven, Leo?

.

Leo:

NEE! Je hebt gelogen! Je hebt mij, de koning van de dieren, de machtigste hier in de jungle belachelijk gemaakt. Dat moet gestraft worden.

Ali begint te huilen:

Het spijt me zo.

Leo:

En wat weet Appie hiervan.

Ali:

Appie weet hier niks van.

Jessica:

Maar moet het wel vermoed hebben, anders reageerde hij niet zo zenuwachtig.

Leo tegen Ali:

Ik zou je moeten doden!

Jessica:

Dat kunt u niet menen!

Leo:

Nee, dat meen ik ook niet. Ik dood alleen om te eten. Maar ik moet je wel straffen. Ik verban je. Ik stuur je weg uit de jungle en je mag hier nooit meer terugkomen.

Ali:

Maar waar moet ik dan naar toe?

David:

Laat haar toch hier blijven. Ze zal het echt nooit meer doen.

Jessica:

Je kan haar echt niet wegsturen.

Leo:

Het moet! Er valt niet met mij te spotten.

Ali:

Nou, dan ga ik maar mijn spulletjes pakken.*(Ze verlaat het toneel.)*

Jessica:

We moeten het tegen Appie zeggen.

David:

Dat gaat hij niet leuk vinden.

(Ali komt terug met een koffertje. Appie komt het podium oprennen.)

Apie:

Nee! Stop! Het was allemaal mijn idee. Ik heb alles verzonnen. Ali wilde er eerst niet aan meedoen.

Hoe dit afloopt....!?